UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto diocle confessore. Cap[itulum]. liij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Silvia virgo rufini alex: andrie p̄fecti ſoror i heremo thebaidis ꝑuicie ſuperiori degebat: que ꝑ ānos lx. nec ora: nec pedes: nec aliquā mēbrorum partem excep tis digitis aq̄ lauit. Et duꝫ decūbens languida a medicis ad balneū ſanitatis percipiēde gratia inſtantius ſuaderetur: nullaten⁹ acquieuit. Nec aliquādo in lecto: aut lectica iacuit: ſed ſuper nudā humū cubauit. Hec eloquētiſſima erat ⁊ amore ſacraruꝫ litterarum noctes in diem vertēdo legebat. Hec heraclides.

¶ De ſctō Siſinnio monacho. Cap. lij.

Siſinni⁹ monachus diſcipul⁹ abbatiſ elpidij: de quo ſupra dictū eſt in eius feſto iiij. non̄ ſeptembris. Poſtq̄ apud eū. vi. vel. vij. ānis fuiſſet: intra quodā ſepulchrū ſe incluſit: in quo per triēnium ſemper orauit: ⁊ nec die: nec nocte deambulauit: aut ſedit: aut iacuit. Qui etiam cōtra demones ſpecialē gratiaꝫ meruit. Adeoqꝫ ſine vllo vitio mentis ⁊ corporis vixit: vt nullā eſſe generis diſtantiaꝫ inter mares ⁊ feminas cōprobaret. Tandē egreſſus ad cappadociaꝫ patriam ſuam: ⁊ preſbyter effect⁹ fratres ⁊ ſorores in vnum cenobium collegit: vbi et in pace quieuit.

¶ De ſancto diocle confeſſore. Cap. liij.

Diocles olī philoſophus ſecularis ad celeſtis philoſophie ſtudiū animatus eſt. Qui ad heremū ſuperiorē thebaidis acceſſit: ⁊ in artiſſima ſpelūca annos multos exegit. Ad ſe autē venientes admonebat vt ſui exemplo eoꝝ deſiderio animū ſemꝑ cum deo eſſe ſtuderent: i ipſo qꝫ ſpeleo vite terminū dedit. H. vbi ſup.

¶ De ſctō Capithone ꝯfeſſore. Cap. liiij.

Capithon iuuenis pri⁹ latro fuerat. Poſtmodū aūt ad heremū trāſiēs quīquaginta annis i antro quodā habitauit. Nec ex tunc vſqꝫ ad tertiū vrbis alexādrie lapidē: nec vſqꝫ ad flumen nili aliqnādo accedere voluit: dicens ꝙ ſi ſe cōuerſationi hominū adhuc ingereret: inimicus quē nōdū vicerat ei fortius repugnaret. hec ille.

¶ De ſancta Amata virgine. Cap. lv.

Amata vgo ſenex annoꝝ. lxxx. abbatiſſa in monaſterio quodā thebaidis fuit habēs ſub ſui cura. lx. virgines, in abſtinētie puritate ei⁹ exēplo ⁊ doctrina viuētes. Inter quas erat vgo quedā noīe tora annorū circiter. xxx. pulchra facie ⁊ decora: ſꝫ animi puritate ⁊ caſtitate formoſior: que nunq̄ noua tunica vel melote aut nouis calciamentis vti voluit. Oibus aūt ſororib⁹ die dñico cenobium egrediētibus ⁊ ad eccleſiā procedētib⁹ illa ſola cū abbatiſſa domi manebat. Nā amata ꝑ annos. xl. quibus monacha fuit nunq̄ limen cenobij trāſiuit. Cui ſctūs martyr coloſnatus apparuit: eamqꝫ prima dñica futura in ſua eccleſia ad prandiū ſecū inuitauit. Tūc illa primū poſt annos. xl. ad eccleſiā martyris venit: panem ⁊ olera ſecū ferēs: vbi ſumpto cibo ⁊ facta oōne ad monaſteriū rediit: filiabuſqꝫ viſa expoſuit: ſeqꝫ cito migraturā predixit. Et poſt duos dies nulla egritudine corporis aut dolore capitis vexata: ſe vt erat ſepelienda cōponens: emiſit ſpiritum.

¶ De ſctō punifico abbate. Cap. lvi.

Punificus abbas cū eſſet p̄ſbyter et maximi cenobij in egypto pater cūctis honorabilis: fugiēs honorē ſeculi humilitatis grā iam ſenex de cenobio latēter fugit: ⁊ habitu ſeculari aſſumpto ſolus acceſſit ad monaſteriū tabēneſiotaruꝫ: qđ in vltimis thebaide ꝑtib⁹ artioris vite eſſe cognouerat. Ibiqꝫ diutiſſime p̄ forib⁹ ꝑſeuerās ſe in monachū ſuſcipi poſtulabat. Quem illi recipere recuſabāt: eo ꝙ nō deuotiōis cā: ſed vel alēde ſenectutis vel famis reprimēde: ipm iā ꝑuectū ad monaſteriū accedere velle putabāt: tādem ſūma importunitate ab abbate ſuſcept⁹ iuniori cuidam commendatus eſt. Cui adeo obediens fuit: vt etiam indigna ⁊ aſpera officia: etiam ſibi non impoſita exerceret: nunq̄ attendens ꝙ preſbyter aut pater maioris cenobij fuiſſet. Nocte etiam conſurgens quedam neceſſaria furtim adimplebat: vt auctorem operis nemo deprehēderet. Cumqꝫ per biennium incognitus ibi manſiſſet: requirentibus illum vbiqꝫ fratribus ſuis tandem a quodam dum terram ſarculo foderet: ⁊ ſtercora geſtaret vir cognitus eſt. Qui abbatem ⁊ fratres loci vocauit: ⁊ quis eſſet punificus